

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2024. augusztus 18.
Kálmánháza, Mandabokor
Istentisztelet
Istentisztelet címe: „vitted... és kérted...?”

(1. dia) „³¹Jézus ismét elhagyta Tírusz határát, és Szidónon át a Galileai-tenger mellé ment a Tízváros határain keresztül. ³²Ekkor egy dadogó süketet vittek hozzá, és kérték, hogy tegye rá a kezét. ³³Jézus félrevonta őt egymagában a sokaságból, ujját a süket fülébe dugta, majd ujjára köpve megérintette a nyelvét; ³⁴azután az égre tekintve fohászzkodott, és így szólt hozzá: „Effata, azaz: nyíl meg!” **(2. dia)** ³⁵És megnyílt a füle, nyelvének bilincse is azonnal megoldódott, úgyhogy hibátlanul beszélt. ³⁶Jézus meghagyta nekik, hogy ezt senkinek se mondják el; de minél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték, és ³⁷szertelődött álméltkodtak, és ezt mondták: „Mindent helyesen cselekedett: a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé.”. Mk 7,31-37

Drága Gyülekezet!

Mai történetünk **(3. dia)** egy gyógyítási történet. A leírt eseményekből megtudhatjuk, hogy Jézus **(4. dia)** Szidón és Tírusz vidékéről – ahol egy pogány asszony lányát gyógyította

meg – megy tovább a Galileai-tenger mellé a Tíz város határain keresztül. **(5. dia)** Talán nem mindannyian tudjuk, hogy ez a Tízváros terület, egy hatalmas kiterjedésű rész volt a Római Birodalom keleti részén. A tíz város nem alkotott igazgatási egységet (mindegyikük bizonyos autonómiával rendelkezett, de valószínűleg szövetségben álltak), hanem nyelvi, kulturális, földrajzi értelemben sorolhatók egy csoportba. A Tízváros, másnéven a Dekapolisz városai a görög és római kultúra központjai voltak az egyébként szemita (nabateus, arámi és héber) kultúrájú térségben. A szíriai Damaszkusz és Kanavát, illetve az izraeli Bet-Seán kivételével a Dekapolisz összes városa a mai Jordánia területére esik. Ezek a városok az alábbiak voltak

(5/a dia):

1. **Gerasza** (vagy Gerasa), (Dzseras) Genezáreti-tótól 55 km-re délkeletre
2. **Szküthopolisz** (vagy Scythopolis), (Beth-Shean), az egyetlen mely a Jordán-folyótól nyugatra fekszik.
3. **Hipposz** (vagy Hippos), (Hippus vagy Sussita)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

4. **Gadara** (Umm Kajsz)
5. **Pella** (Az Irbid folyó keleti partján)
6. **Philadelphia**, a mai Ammán, Jordánia fővárosa.
7. **Dion**
8. **Kanatha** (vagy Canatha) (Kanavát)
9. **Raphana**
10. **Damaszkusz**, a mai Szíria fővárosa

Azt nem írja le pontosan Márk evangélista, de a szinoptikus evangéliumokban Máté sem, hogy a Tízváros területén egészen pontosan hol, mely városban történik az esemény, a Galileai-tenger Ny-i vagy a pogányok lakta K-i partvidékén?!

Márk ezt írja **(6. dia)**: „³¹**Jézus ismét elhagyta Tírusz határát, és Szidónon át a Galileai-tenger mellé ment a Tízváros határain keresztül.**”

Máté így írja le a történetet **(6/a dia)**: „²⁹**Jézus azután eltávozott onnan, elment a Galileai-tenger mellé, felment a hegyre, és ott leült.** ³⁰**Nagy sokaság ment hozzá, és bénákat, nyomorékokat, vakokat, némákat és sok más beteget vittek**

magukkal. Ezeket Jézus lába elé tették, és ő meggyógyította őket.”

Nem tudjuk, hogy pontosan hol történt, de az biztos, hogy a Galileai-tenger mellett történt ez a gyógyítás és Máté tudósítása szerint **(7. dia)** egy hegyre ment fel.

Egy dadogó siketet vittek Jézushoz. Egy olyan betegségben szenvedett ez az ember, ami emberi lényünk legalapvetőbb szükséglete, nem tudta kifejezni magát és nem tudott másokat megérteni. Ennek hiányát csak azt tudja, aki benne van. Amikor valaki néma, vagy beszédhibás, dadog, amikor valaki nem tudja kifejezni szavak, mondatok segítségével önmagát, az egy olyan hiány, amely meghatározza a legalapvetőbb emberi kapcsolatokat is. S ennek a hiánynak a fokozásaként még siket is, az az nem tud másokat megérteni, csupán szájról tud olvasni, de nem képes hallani olyan alapvető hangokat, mint a beszéd, a madarak csicsergése, a természet hangjai. Ezzel a két hiánnyal él ez az ember. Nem messze menve a történettől, **(8. dia)** de kikíváncozik belőlem, hogy ha meg is vannak ezek a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

képességeink, akkor is az az érzésem, hogy beszédhiba nélkül is sokszor képtelenek vagyunk kifejezni önmagunkat, nem tudjuk megértetni önmagunkat, nem tudjuk kifejezni az érzéseinket. A szavainkat sokszor csak bántásra, pletykára, ítélezésre, sértegetésre használjuk és kevés építő szó hagyja el a szánkat. Sokszor érzem egy-egy ilyen meggondolatlan, bántó mondat után, de jó lett volna néma maradni... És sokszor azt tapasztalom, ha hallunk is, mégis siketek vagyunk a másik segítségkérésére, bánatok meghallgatására, kimondott bocsánatkérésre. Az az érzésem, hogy sokaknak meg van az a képességük, hogy beszéljenek és halljanak, de nem arra használják, amire kapták az Úrtól. Sokan sokszor beszélnek, amit tudnak és nem tudják, mit beszélnek. Pedig e kettő között lényeges különbség van. Másoknak szelektív hallásuk van és nem hallják meg, ami igazán fontos lenne, vagy azt hallják meg, ami lényegtelen. Amiről most beszéltem, az lelki betegség, de amiről most olvastunk, az fizikai, biológiai betegség. Ezekkel a hiányokkal vittek oda egy embert Jézushoz. Ennek az embernek fáj belül a

szíve mélyén, hogy nem tud meghallani másokat és nem tudja kifejezni magát. Talán fáj, hogy nem tudja kimondani azt a szót, hogy bocsánat, vagy nem tudta kifejezni magát a másik ember felé, hogy megbocsátottam. Talán fáj az, hogy nem tudta kimondani a feleségének, hogy szeretlek és talán sohasem hallotta azt a szót, hogy szeretlek. Se építő dolgokat nem tudott kimondani, se építő dolgokat nem tudott meghallani. És ez olyan fájdalmas lehet egy ember életében! De ezzel egyben bántó dolgokat se tudott mondani, se bántó dolgokat nem tudott meghallani. Te, aki itt ülsz, te hogy látod önmagadat?! Akinek meg van az a képessége, hogy szavakat, mondatokat tudsz mondani, és hallani, mire használod ezt a képességedet?! Építésre vagy rombolásra? Ez az ember nem tudta használni, neki nem volt természetes, hogy szavakat, mondatokat meghalljon, akár csak azt, hogy „szeretlek”, „bocsáss meg”, és nem tudta kimondani, hogy „szeretlek”, „bocsáss meg”. Érzed ennek hiányát te az életedben? Mikor mondtad ki utoljára akár ezt a két szót, hogy bocsáss meg, vagy megbocsátottam, vagy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

azt, hogy szeretlek?! Te, aki tudsz beszélni és meg tudod hal-
lani a szavakat, természetesen ezek a szavak? Ez az ember
érezte ennek a hiányait, fájt neki ez a hiányosság. Ezt a hiányt
mások is látták az életében. Azt olvashatjuk a történetben **(9.
dia)**: „³²Ekkor egy dadogó süketet vittek hozzá, és kérték,
hogy tegye rá a kezét.” Mk 7,32. Ott voltak körülötte olya-
nok, akik átéreztek az ő fájdalmát, hiányát. Gondoskodni akar-
tak róla, felelősséget éreztek iránta, szívükön viselték a gond-
ját. Az ő hiánya az ő hiányuk is volt! Ezért vezették oda Jézus
Krisztushoz, mert tudták, Ő fog tudni segíteni rajta. **(9/a dia)**
Az embert mások vitték és mások Jézust kérték. Tudjátok, ez a
(9/b dia) misszió! Mikor vittél valakit Jézushoz, mikor hoztál
valakit a gyülekezetbe? Mikor kérted Jézust, mikor imádkoztál
Jézushoz valakiért? Mikor vitted és kérted? Mikor volt benned
gondoskodó szeretet, mikor éreztél utoljára felelősséget a má-
sik iránt, mikor viseltél valakit utoljára a szíveden annyira,
hogy hoztad a gyülekezetbe és kérted Jézust? Ezek az emberek
lehetek volna közömbösek is a másik iránt. Mindegy nekik,

mert nem lesz se több, se kevesebb, csak nyűg a másiról gon-
doskodni, idő, energia... megfogni, odavezetni, Jézust kérni,
ez mind idő, erőfeszítés, energia. Te min szoktál spórolni a
másikon? Az idődön, az erődön, az energiádon? Ezek egyiken
sem spóroltak, mert a szívükön viselték ennek az embernek a
fájdalmát. Átérezték a nélkülözését! Van benned ilyen misszi-
ói lelkület, vagy már rutinos hívő lettél?! Már átsiklasz a másik
fölött? A rutinos hívőktől nincs rosszabb! Akiknek már nem ég
a szívük úgy, mint a megtéréskor, már nem viselnek szívükön
másokat, már rutinból mondják az imádságot, már rutinból
nyitják ki az útmutatót és olvassák a Bibliát. Akiknek már nin-
csen ott a szívük. Jaj, milyen hívők az ilyenek!? Te melyikhez
tartozol? **(10. dia)** A rutinos hívőkhöz, akik mindent tudnak,
vagy a missziói lelkületű hívőkhöz, akik mindent megtesznek,
hogy Jézushoz vigyenek embereket?! A rutinos hívők olyanok,
akik azt mondják, „Fogjuk meg és vigyék!” A missziói lel-
kületű hívők azt mondják, „Fogjuk meg és vigyük” – az Úr

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

elé. Fizikailag és imában, azaz vigyük Jézus elé, hívjuk a gyülekezetbe és közben kérjük Jézust, azaz könyörögjünk érte!

Ezt az embert **(11. dia)** odavitték Jézushoz és kérték, hogy gyógyítsa meg. Milyen sokan vannak, akik gyógyulásra szorulnak és nem veszik észre, és ami ennél még szomorúbb, hogy a Krisztusban hívők sem veszik észre. Elmennek egymás mellett. Meglátod a másik gyógyulásra szorulását? Vagy elmész a családtagod mellett, a munkatársad mellett, a barátod, a szomszédod mellett?!, miközben gyógyulásra lenne szüksége? Elhiszed, hogy Jézusnak van hatalma meggyógyítani? Van hatalma vigasztalni, erőt adni, a mélységből felemelni, a reménytelenségből reménységbe vinni, a céltalan életből célba vinni, bűnöket megbocsátani, halálból üdvösséget adni? Mert erre van szükségük az embereknek, de nagyon sokan nem hallják meg és nem tudják elmondani, mi a probléma! Ebben kell nekünk segíteni, „vinni és kérni”. Aztán persze vannak olyanok is, akik nem akarnak gyülekezetbe jönni a hívás ellenére sem, nem akarnak meggyógyulni, nem akarnak változni minden hí-

vás ellenére sem. Ez a beteg soha nem gyógyult volna meg, ha nem hallgatott volna a körülötte levőkre és nem engedte volna magát oda vitetni Jézushoz. Akarta. Tudom, hogy ma nagyon sokan nem is akarnak meggyógyulni, hanem jó nekik az az állapot, amiben vannak. Sok-sok hívás után sem akarnak gyülekezetbe, alkalmakra jönni. Hány és hány hívás van sokak mögött és még sem jöttek el, mert minden fontosabb volt. De azok nem akarnak jönni, azok keresnek mindig kifogást, akik még nem tudják, hogy szükségük van Jézusra. Ez az ember tudta, hogy szüksége van Rá. A sok-sok visszautasított hívás ellenére nem tudunk mást tenni, mint közbenjáró imádságban vinni Jézus elé őket. Ha nem tudunk nekik Jézusról beszélni, akkor Jézusnak kell beszélnünk róluk.

Ez az ember ott állt Jézussal. A többiek már nem voltak ott – **(12. dia)** „³³Jézus félrevonta őt egymagában a sokaságból...” Mk 7,33a – és valami különleges módon gyógyította meg. Nem is maga a gyógyítás módja az érdekes – bár itt meg kell jegyezni, hogy a kor gyógyítási módszerét alkal-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mazta Jézus –, hanem az a mondat, amit olvashatunk folytatásként **(12/a dia)**: „³⁴azután az égre tekintve fohászkodott, és így szólt hozzá: „Effata, azaz: nyílj meg!” Mk 7,34. Ez volt az a kulcsfontosságú pillanat, mikor a gyógyító Jézus és a gyógyulásra vágyó ember ott állnak egymással szemben és Jézus könyörög és így szól, **(13. dia)** „nyílj meg!” Ez a pillanat (is) tesz bizonyosságot Jézusról, mint a Messiásról, hiszen itt (is) teljesedik be az a messiási prófécia, amit olvashatunk Ézsaiásnál, amit a lekciónban is olvashatunk **(14. dia)**: „¹⁸Azon a napon a süketek is meghallják az írás beszédét, a vakok szemei pedig látni fognak a homály és a sötétség után.” Ézs 29,18, vagy egy másik helyen **(15. dia)**: „⁴Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket! ⁵Akkor majd kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. ⁶Akkor majd úgy szökell a sánta, mint a szarvas, és ujjong majd a néma nyelve.” Ézs 35,4-6. Ez egy egyértelmű és világos jel – különösképpen a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

zsidó népnek, akik várták a Messiást és a messiási jeleket, amelyekre aztán Lukács is utal az Apostolok Cselekedeteiben és Pál apostolnak mondja Jézus ott a damaszkuszi úton a páli beszámoló szerint **(16. dia)**: „¹⁸Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sántán hatalmából az Istenhez térjenek; hogy az énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.” ApCsel 26,18.

Ez az ember Jézustól sokkal többet kapott vissza, mint a nyelv – és a füle világát. A görög nyelvben az arám nyelvre való utalást láthatjuk az **(17. dia)** Ἐρφαθα a héber פתח szó, amit aztán még a görög **(17/a dia)** διανοίγω („megnyit, megmagyaráz”) szóval erősít meg, de itt már nem egyszerűen a fizikai beszéd és hallás megnyílásáról van szó, hanem jóval többről, a lelkiről.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Ennek az embernek Jézus Krisztus nem „csupán” a nyelvét oldotta fel és a fülét nyitotta meg, hanem felnyíltak a lelki szemei, megnyílt a szíve, és jelenlétével megmagyarázta, megértettette vele, hogy kicsoda Ő, miért jött el Jézus Krisztus, ki az a Messiás, akit a zsidók oly rég óta várnak? Ebben a történetben 3 érzékszerve gyógyult meg. Megnyílt **(18. dia)** a szája, azaz a nyelve, megnyílt a füle és megnyílt a (lelki) szeme, azaz a szíve. Többet kapott Jézustól, mint gondolta volna. Már nem egyszerűen ki tudta mondani azt a szót, hogy bocsánat, hanem át tudta érezni, milyen a krisztusi bocsánat. Meghallotta azt a szívet megkönnyítő szót, hogy megbocsátottam, ami mindannyiunknak igazán fontos szó. Ezek a szavak többet jelentenek, sokkal gazdagabbak, mint a szavak ereje, vagy a hallás csodája. Ezek egészen a szívekig tudnak hatolni. Jézus Krisztus azért jött, hogy azokat a lelki érzékszerveinket meggyógyítsa, hogy szavaink ne legyenek bántóak, meg tudjuk hallani mások szavait – kérését, bocsánatát – és megláthassuk összetört szívünk állapotát és Jézus Krisztusban új életet nyer-

jünk, mert Ő azért jött, hogy segítsen rajtunk és akin már segített és új életet nyert, az másokat vigyen és Jézustól kérjen, hogy missziói lelkülettel forduljunk a másik ember felé, mert szeretnénk a másik gyógyulását is.

Ámen!